

Sygn. akt III AUz 7/13

POSTANOWIENIE

Dnia 30 stycznia 2013 r.

Sąd Apelacyjny – III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gdańsku

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Iwona Krzeczowska-Lasoń (spr.)

Sędziowie: SA Daria Stanek

SA Grażyna Czyżak

po rozpoznaniu w dniu 30 stycznia 2013 r. w Gdańsku na posiedzeniu niejawnym

w sprawie G. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w T.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zażalenia G. B. na postanowienie Sądu Okręgowego w Toruniu IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 3 grudnia 2012 r., sygn. akt IV U 848/12

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt III AUz 7/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 3 grudnia 2012 r. Sąd Okręgowy w Toruniu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych odrzucił apelację G. B. od wyroku Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 2 października 2012 r. W uzasadnieniu Sąd Okręgowy wskazał, że apelacja ubezpieczonej jest spóźniona, gdyż zgodnie z treścią art. 369 § 1, 2 k.p.c. - apelację wnosi się do sądu, który wydał zaskarżony wyrok, w terminie dwutygodniowym od doręczenia stronie skarżącej wyroku z uzasadnieniem. Jeżeli strona nie zażądała uzasadnienia wyroku w terminie tygodniowym od ogłoszenia sentencji, termin do wniesienia apelacji biegnie od dnia, w którym upłynął termin do żądania uzasadnienia. Zgodnie z treścią art. 369 § 3 k.p.c. - termin, o którym mowa w art. 369 § 1 i 2 k.p.c. uważa się za zachowany także wtedy, gdy przed jego upływem strona wniosła apelację do sądu drugiej instancji. W takim wypadku sąd ten niezwłocznie przesyła apelację do sądu, który wydał zaskarżony wyrok.

Sąd pierwszej instancji wskazał, że G. B. wniosła apelację do Sądu Apelacyjnego w Gdańsku w dniu 12 listopada 2012 r., a więc po terminie 21- dniowym do wniesienia apelacji.

Z uwagi na powyższe Sąd Okręgowy odrzucił spóźnioną apelację ubezpieczonej na podstawie art. 370 k.p.c.

W zażaleniu na wymienione postanowienie wnioskodawczyni wniosła o jego uchylenie i o uznanie, że apelacja została wniesiona w terminie. W zażaleniu skarżąca podniosła, że nie otrzymała odpisu wyroku. Nadto skarżąca powołała się na zły stan jego zdrowia - zaniki pamięci i konieczność pomocy drugiej osoby, gdyż sama nie jest w stanie radzić sobie z różnymi problemami. Do zażalenia wnioskodawczyni załączyła zaświadczenie lekarskie potwierdzające, że od 1997 r. leczy się w PZP.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie wnioskodawczynie było niezasadne i nie zasługiwało na uwzględnienie.

Jak prawidłowo wskazał Sąd Okręgowy, apelację składa się w terminie dwutygodniowym od doręczenia stronie skarżącej wyroku z uzasadnieniem (art. 369 § 1 k.p.c.). Jeżeli strona nie zażądała uzasadnienia wyroku w terminie tygodniowym od ogłoszenia sentencji, to wówczas termin do wniesienia apelacji biegnie od dnia, w którym upłynął termin do zażądania uzasadnienia (art. 369 § 2 k.p.c.).

Bieg terminu do wniesienia apelacji, z uwagi na odesłanie zawarte w art. 165 § 1 k.p.c., liczy się w sposób określony w art. 112 k.c., tj. kończy się on, jako termin oznaczony nie w dniach, lecz tygodniach, z upływem dnia, który swoją nazwą odpowiada początkowemu dniowi terminu. Będzie on zachowany, gdy przed jego końcem apelacja wpłynie do sądu, który wydał zaskarżony wyrok, lub, zaadresowana do tego sądu, zostanie oddana w polskiej placówce pocztowej operatora publicznego (art. 165 § 2 k.p.c.). Termin do wniesienia apelacji jest terminem ustawowym i procesowym i jego upływ sąd uwzględnia z urzędu. Niedopuszczalne jest zatem skrócenie lub przedłużenie tego terminu przez sąd lub przewodniczącego, możliwe zaś jest przywrócenie terminu na ogólnych zasadach w razie jego uchybienia (art. 168 k.p.c. i następnne).

Sąd Okręgowy prawidłowo przyjął, że wnioskodawczynie złożyła apelację od wyroku Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 2 października 2012 r. po terminie przepisanego terminu. Z protokołu rozprawy z 2 października 2012 r., na której został ogłoszony wyrok i podczas której wnioskodawczynie była obecna, wynika, że przewodniczący udzielił skarżącej prawidłowych wskazówek co do sposobu i terminów wniesienia środka zaskarżenia. Wnioskodawczynie nie złożyła w terminie 7 dni od ogłoszenia wyroku wniosku o uzasadnienie pisemne ogłoszonego wyroku. Termin do wniesienia apelacji do Sądu Okręgowego upłynął skarżącej w dniu 23 października 2012 r., a pismo, zawierające apelację wniosła ona do sądu pierwszej instancji w dniu 12 listopada 2012 r., a zatem po upływie ustawowego terminu do wniesienia apelacji.

Sąd Apelacyjny uznał, że Sąd pierwszej instancji podjął prawidłową decyzję procesową odrzucając apelację ubezpieczonej od wyroku z dnia 2 października 2012 r., uznając ją jako wniesioną po upływie ustawowego terminu przewidzianego w art. 369 k.p.c. Obiektywnie rzecz ujmując, należy jednoznacznie stwierdzić, że w sprawie doszło do uchybienia terminowi do wniesienia apelacji. Stanowiło to wystarczającą przesłankę do odrzucenia wskazanego środka odwoławczego.

Bez znaczenia dla rozstrzygnięcia zażalenia jest podnoszona przez skarżącą okoliczność, że nie otrzymała odpisu wyroku z następujących przyczyn:

- po pierwsze skuteczność apelacji uzależniona jest od złożenia żądania sporządzenia uzasadnienia wyroku. Ad casum takie żądanie nie zostało złożone, a sąd pierwszej instancji nie był zobowiązany z urzędu do sporządzenia uzasadnienia i doręczenia odpisu wyroku z uzasadnieniem wnioskodawczynie (art.328 § 1 k.p.c. i art. 331 k.p.c.),
- po drugie termin warunkiem rozpoczęcia biegu terminu do wniesienia apelacji nie jest doręczenie stronie odpisu wyroku.

Z zestawienia bowiem art. 369 § 1 k.p.c. z art. 369 § 2 k.p.c. niedwuznacznie wynika, że doręczenie stronie odpisu wyroku z uzasadnieniem powoduje rozpoczęcie biegu przewidzianego w art. 369 § 1 k.p.c. dwutygodniowego terminu do wniesienia apelacji tylko wtedy, gdy strona zażądała doręczenia odpisu wyroku z uzasadnieniem w terminie tygodniowym od ogłoszenia sentencji wyroku

Złożenie zatem apelacji w dniu 12 listopada 2012 r. nastąpiło po upływie ustawowego terminu przewidzianego na jej wywiedzenie. To zaś, jak zasadnie ocenił Sąd pierwszej instancji, skutkowało jej odrzuceniem jako spóźnionej na podstawie art. 370 k.p.c.

Ponieważ zażalenie, jako okoliczność mająca uzasadniać jego uwzględnienie, wskazuje na niezrozumienie pouczenia o co do sposobu i terminów wniesienia środka zaskarżenia oraz na schorzenie o podłożu psychiatrycznym, które - zdaniem skarżącej - powoduje jej nieporadność oraz konieczność korzystania z pomocy innych osób, należy zwrócić uwagę, że okoliczności te mogą być rozważane jedynie przy ocenie zawinienia bądź jego braku w związku z niezachowaniem terminu, jednakże nie ramach zażalenia na postanowienie odrzucające apelację. Ocena taka może być jedynie przedmiotem analizy w ramach rozpatrywania wniosku o przywrócenie terminu do dokonania stosownej czynności procesowej (art. 168 k.p.c.).

Wyłącznie zatem w przypadku zgłoszenia takiego wniosku wskazane argumenty, o ile zostałyby przez sąd rozpoznający taki wniosek uznane za wystarczające, mogłyby wywołać skutek w postaci przywrócenia terminu.

Zatem, jeżeli w ocenie wnioskodawczynie spóźnione wniesienie apelacji nie zostało przez nią zawinione, może ona - w ciągu tygodnia od doręczenia niniejszego postanowienia - złożyć do Sądu Okręgowego IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Toruniu wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia apelacji. Wówczas, zgodnie z art. 169 § 3 k.p.c. powinna równocześnie złożyć apelację, ponieważ wobec uprawomocnienia się postanowienia o odrzuceniu apelacji, ten środek odwoławczy przestaje istnieć w sensie procesowym.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c., orzekł jak w sentencji.